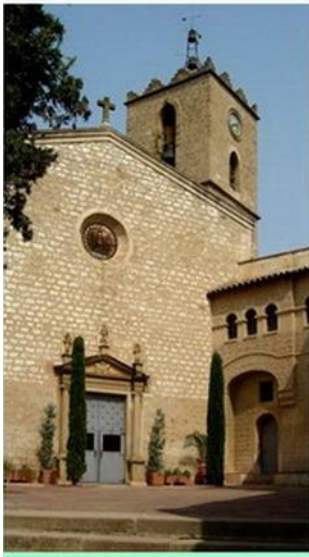

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA PARRÒQUIA DELS SANTS JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 14 de Desembre de 2014 . N° 45

DIMENSIÓ SOCIAL DE L'EVANGELITZACIÓ

“L'anunci de tot el que vol dir Jesucrist mort i ressuscitat, té un contingut ineludiblement social: en el cor mateix de l'Evangeli està la vida comunitària i el compromís amb els altres. El contingut del primer anunci té una immediata repercussió social en la que el centre és la caritat.

El misteri mateix de la Trinitat ens recorda que varem ser creats a imatge d'aquesta comunió divina, per tant no podem realitzar-nos ni salvar-nos sols.

Des del cor de l'Evangeli reconeixem l'íntima connexió que existeix entre evangelització i promoció humana, que necessàriament ha d'expressar-se i desenvolupar-se en tota acció evangelitzadora. L'acceptació del primer anunci, que convida a deixar-se estimar per Déu i a estimar-lo amb l'amor que Ell mateix ens comunica, provoca en la vida de la persona i en llurs accions una primera i fonamental reacció: desitjar, cercar i vetllar el bé del altres.

Aquesta inseparable connexió entre la recepció del primer anunci salvífic i un efectiu amor fratern està expressada en alguns textos de les Escriptures que convé considerar i meditar detingudament per extreure'n totes les conseqüències. És un missatge al que ens acostumem, el repetim quasi mecànicament, però no ena assegurem de que tingui una real incidència en les nostres vides i en les nostres comunitats.

¡Que perillós i dolent és aquest acostumar-nos que ens condueix a perdre l'admiració, la captivació, l'entusiasme per viure l'Evangeli de la fraternitat i la justícia! La Paraula de Déu ensenya que en el germà està la permanent prolongació de l'Encarnació per a cada un de nosaltres: “El que heu fet a un d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi” (Mt 25,40). El que fem amb els altres té una dimensió transcendent.

El què expressen molts textos és l'absoluta prioritat de “la sortida d'un mateix vers els germà” com un dels dos manaments principals que fonamenten tota norma moral i com el signe més clar per discernir sobre el camí de creixement espiritual com a resposta a la 1donació absolutament gratuïta de Déu. Per això mateix “el servei de la caritat és també una dimensió constitutiva de l'Església i expressió irrenunciable de llur essència”.

Així com l'Església és missionera per naturalesa també brota ineludiblement d'aquesta naturalesa la caritat efectiva envers el pròxim, la compassió que compren, assisteix i promou”.

(De l'exhortació apostòlica “El goig de l'Evangeli”
del bisbe de Roma, Francesc).

=====

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY Jn 1,6-8.19-28

«Entre vosotros hay uno que no conocéis». Estas palabras las pronuncia el Bautista refiriéndose a Jesús, que se mueve ya entre quienes se acercan al Jordán a bautizarse, aunque todavía no se ha manifestado. Precisamente toda su preocupación es «allanar el camino» para que aquella gente pueda creer en él. Así presentaban las primeras generaciones cristianas la figura del **Bautista**.

Pero las palabras del Bautista están redactadas de tal forma que, leídas hoy por los que nos decimos cristianos, provocan en nosotros **preguntas inquietantes**. Jesús está en medio de nosotros, pero ¿lo conocemos de verdad?, ¿comulgamos con él?, ¿le seguimos de cerca?

Es cierto que en la Iglesia estamos siempre hablando de Jesús. En teoría nada hay más importante para nosotros. Pero luego se nos ve girar tanto sobre nuestras ideas, proyectos y actividades que, no pocas veces, Jesús queda en un segundo plano. **Somos nosotros mismos**

quienes, sin darnos cuenta, lo «ocultamos» con nuestro protagonismo.

Tal vez, la mayor desgracia del cristianismo es que haya tantos hombres y mujeres que se dicen «cristianos», en cuyo corazón Jesús está ausente. No lo conocen. No vibran con él. No los atrae ni seduce. **Jesús es una figura inerte y apagada. Está mudo.** No les dice nada especial que aliente sus vidas. Su existencia no está marcada por Jesús.

Esta Iglesia necesita urgentemente «testigos» de Jesús, creyentes que se parezcan más a él, cristianos que, con su manera de ser y de vivir, faciliten el camino para creer en Cristo. Necesitamos testigos que hablen de Dios como hablaba él, que comuniquen su mensaje de compasión como lo hacía él, que contagien confianza en el Padre como él.

¿De qué sirven nuestras catequesis y predicaciones si no conducen a conocer, amar y seguir con más fe y más gozo a Jesucristo? ¿En qué quedan nuestras eucaristías si no ayudan a comulgar de manera más viva con Jesús, con su proyecto y con su entrega crucificada a todos. En la Iglesia nadie es «la Luz», pero todos podemos irradiarla con nuestra vida. Nadie es «la Palabra de Dios», pero **todos podemos ser una voz que invita y alienta a centrar el cristianismo en Jesucristo.**

José-Antonio Pagola

=====

INTENCIONS DE MISSA:

DISSABTE:13	20h.	
DIUMENGE:14	11h. 13h.	Joaquim, María, Nicolás i Felisa; María -Guadalupe Méndez Barrera.
DILLUNS:15	20h.	Josep Bosch; Dolors Batllori
DIMARTS:16	20h.	
DIMECRES:17	20h.	difunts família Mans.
DIJOUS:18	20h.	Pere Bosch; Lluïsa Salinas.
DIVENDRES:19	20h.	
DISSABTE:20	20h.	
DIUMENGE:21	11h. 13h.	Jaume Cartró, Gemma Cartró. Joaquim, María, Nicolás i Felisa; Lucila Morales (1er aniv.)

REUNIONS:

DIJOUS, dia 18 a les 20'30h. pares nens de Catequesi.

DIVENDRES, dia 19 a les 18'30h. grup de Catequistes.

A partir de les 12h preveres de l'arxiprestat a la Casa de l'Església.

TROBADA DELS VOLUNTARIS DE CÀRITAS

El proper divendres, dia 19, tots(tes) els voluntaris que fan el seu servei en el projecte del "Rebot de Càritas", es trobaran a les dependències de la rectoria.

CONDOLENÇA:

La donem als familiars de N' Ernest Villuendas Altarriba; de N'Antonio Freixas Barberà i d'En Ricardo Rodríguez Pérez. I desitgem que els difunts gaudeixin de la Vida per sempre a la casa del Pare.

SOM AL TEMPS D'ADVENT

